

769

29. Okt. 1898: 1. Beh. af Finanslovf. f. 1899—1900.

770

have haft for længe siden. Som de Herrer, der have været Soldater, vide, maa Soldaterne ved Hjemsendelsen selv betale Udgifterne til Vaabnernes Vedligeholdelse, Olie og Blaar samt til Vadskene af deres hvide Tøj og Munderingssager. Det er ganske ubilligt og uretfærdigt. For ikke at trætte det høje Ting, da Enkelthederne ere ganske ligegyldige, naar blot Hovedsagen kommer frem, skal jeg blot sige, at efter en løs Beregning ganske i Almindelighed bliver det for Fodfolkets Vedkommende ca. 6 Kr. for Uddannelsestiden, det vil sige 3 Øre pr. Dag af de 55 Øre. Man kan mene, at det er meget lidt, men jeg mener, at det er grumme meget. Hvorfor skulde vi ikke kunne komme bort fra dette mærkværdige System, at afdrage disse Penge i de meniges Lønning. Det er lige saa pinligt for Befalingsmændene at gøre det, som det er pinligt for Mandskabet at miste dem. Det drejer sig ikke om nogen overdreven stor Sum, og jeg antager, at det kan ordnes ved en almindelig Bevilling paa Finansloven uden større Vanskelighed. Det vil vist heller ikke være vanskeligt for den højtærede Krigsminister at tilvejebringe de fornødne Oplysninger om, hvad Bekostningen vil blive inden Finanslovens 2den Behandling. Det var dog muligt, at man kunde slippe bort fra ved Soldaternes Hjemsendelse at skulle fradrage Udgiften til Vadsk af deres Munderingssager, der undertiden kan beløbe sig til 1 Kr. Undertiden have de ikke en Gang de Penge, de skulle betale.

Seavenius: Jeg skal ikke trætte det høje Ting længe, men dels har jeg et lille Svar til et æret Medlem, der havde Ordet før (Berntsen), og til et æret Medlem, der havde Ordet i Gaar, det ærede Medlem for Slagelse (Køedt), og dels er der en speciel Sag, jeg ikke vil lade være at sige et Par Ord om. Det ærede Medlem for Slagelse mente, at jeg tog fejl, naar jeg havde den Opfattelse, at det for Øjeblikket rundt omkring i Verden gaar fremad og fremad for Protektionismen og tilbage og tilbage med Frihandelen. Ja, hvis han virkelig har den Mening, er han efter min ringe Formening blind. Han ser ikke hen til Amerika, som ogsaa hører til den store angelsaksiske

Race, han talte om, og hvor Protektionismen er gaaet fremad, og vil han hellere se hen til Handelstraktaterne mellem Tyskland, Østrig og Rusland, saa har det principmæssig kun lidet at sige. Handelstraktaterne betyde kun, at for at opnaa visse Fordele finder man sig i visse Ubehageligheder, det er det hele; men de betyde ikke den fjerneste Forladen af de Principper, som ligge til Grund for disse Landes Toldlovgivning. Dernæst skal jeg bemærke over for det ærede Medlem for Assens (Berntsen), at det er ganske rigtigt, og det omtalte jeg selv i Forgaars, at jeg har i ikke ringe Grad forandret mit Synspunkt angaaende en Toldreform, men naar han tillod sig at insinuere, at det skulde være paa Grund af mit Forhold til min Valgkreds, turde han dog maaske tage fejl. Jeg kan henvise til, at jeg tog meget bestemt Afstand fra min tidligere Anskuelse allerede for 2½ Aar siden ved Valget i Valby. Jeg har tillige angivet mine Grunde, hvorfor jeg mener, at vi her i Landet ikke kunne gaa videre i Frihandelsretning, end vi ere gaaede. Et helt andet er, at jeg endnu ikke har fordret, at vi skulde gaa videre i Beskyttelsesretning. Jeg har anført mine Grunde. Dels Hensynet til Protektionismens stærke Fremvækst i den sidste Menneskealder i Udlandet, dels den stærkt fremvoksede Industri her i Landet, og naar det ærede Medlem tog en enkelt Sætning af mit Foredrag og udtalte, at jeg havde sagt, at det er muligt, at den nuværende Industri kunde bestaa, selv om Beskyttelsen blev nedsat ikke saa lidt, saa skal jeg gøre opmærksom paa, at det var en meget ufuldstændig Citering af mine Ord. For det første sagde jeg, at det er muligt, jeg havde hørt det ytre, saa at jeg ikke en Gang gjorde det til mine egne Ord. Men lad det nu gaa, men han glemt min Tilføjning. Min Tilføjning var jo nemlig den, at selv om det maatte være rigtigt, maatte man sige, at om ogsaa den nuværende Industri, den, der staar paa fast bygget Grund og er vel situeret, kunde bestaa, skønt der kom en ret betydelig Nedsættelse i dens Beskyttelse, vilde man dog derigennem bevirke, at Industriens Udvikling i Landet blev standset, denne Industri, som er gaaet saa stærkt fremad